

GRADNJA UTVRDE BELECGRAD

U trošnoj i urednoj kući u šumi, u malom selu Belec ispod gore Ivančice skromno živi majka Marija. Ona se ni po čemu nije isticala od drugih seljana i mještana. Odlazila je na plavi potok Šokut po vodu, tamo je prala rublje, brisala je prašinu u kući, ložila je vatru u peći, pripremala je ručak za svoje sedmero djece dok su oni radili na poljima i vinogradima. Voljela je svoju djecu i svoje mjesto te je za njega htjela nešto napraviti, nešto što će se pamtitи. Bila je sretna kada je moćan hrvatski kralj Ladislav, koji je davno izgubio voljenu kćи, odlučio u Belcu na južnim obroncima Ivančice sagraditi utvrdu koja će biti belečki spomenik i koja će nadahnjivati buduće generacije. Radosno je prihvatile da njezino sedmero djece ode nositi kamenje za gradnju utvrde Belecgrad umjesto da okopavaju u polja i vinograde.

Radovi su počeli velikom brzinom i kamera utvrda brzo je rasla. Izdizala se na južnim obroncima gore Ivančice. Kamen po kamen i utvrda je bila sve viša. Njezina su se vrijedna djeca isticala u radu i snazi, znojila su se na kolovoškom suncu, nosila su i tesala teško kamenje. Majka Marija im je redovito donosila hladnu vodu i ukusnu hranu na gradilište. Buka na gradilištu probudila je staru i crnu vješticu s druge, sjeverne strane gore Ivančice. Vještica vještim činima otjera radnike s gradilišta jer nije htjela da postoji prekrasan belečki spomenik, a sedmero djece majke Marije ugrabi i zatvori u svojih sedam kula.

– Ako hoćeš vratiti svoje sedmero djece, moraš proći moje tri zamke. Ako ne uspiješ, uzimam ih kao svoje sluge. Imaš točno tri dana da ih spasiš.

Majka Marija, znajući da se ne može bez belečkih radnika i njezine djece sagraditi utvrda Belecgrad, spremila se da izbjegne tri zamke. Očekivala ih je ubrzo. Starica na putu prema Zlataru pojavila se sutradan ispod prozora njezine skromne kuće te je tražila da joj majka Marija pokaže put. Majka Marija radosno crnoj starici pokaže put, a starica joj dopusti da izabere jednu jabuku iz njezine košare. U košari je bilo mnoštvo crvenih jabuka i jedna zlatna.

Majka Marija uzela je crvenu jabuku i bila je spašena. Majka Marija bila je jednostavna i skromna žena. Crne starice i jabuke više nije bilo.

Dok je majka Marija skupljala drva u šumi za ogrjev, jedan ju je neobičan komad drveta posjetio na lice njezina najmlađega sina. Zaplakala je sjetivši se svoje djece. Zamaskiran crni lovac krenuo je prema njoj držeći u ruci nož. Uzela je drvo koje ju je posjetilo na njezina najmlađega sina i bacila ga je u lopova. Lopov je odmah čudesno nestao jer je majka bila voljna žrtvovati svoje osjećaje i uspomene za spas vlastite djece. Znala je da je uspješno prošla i drugu zamku.

Zrcalo u njezinoj kući sljedeći dan počelo je neobično prikazivati ljudsko lice. Govorilo joj je na koje će se načine obogatiti i prestati živjeti skromno u šumskoj kući. Majci Mariji nije bilo stalo do visokih kula, prostranih soba i brojne posluge, nego do toga da vrati svoje sedmoro djece. Znala je da razbijeno zrcalo donosi sedam godina nesreće, ali žrtvovala je bogatstvo i vlastitu sreću za spas svoje zarobljene djece. Razbila je zrcalo o pod. Odmah u kuću utrče njezina djeca i vide krhotine zrcala. Skamene se od straha, ali majka Marija potrči prema njima i zagrli ih.

Četvrti dan sinovi majke Marije vratili su se se na gradilište i nastavili su marljivo graditi utvrdu Belecgrad. Tog je dana i sam kralj Ladislav posjetio gradilište jer je čuo da su radovi na utvrdi bili zaustavljeni. Kada je majka Marija donijela hranu radnicima u sunčano kolovoško podne, ugledala je kralja Ladislava koji je u majci Mariji prepoznao svoju izgubljenu kćи. Marija je potrčala u suzama nizbrdo prema selu. Snijeg je iznenada počeo padati. Ladislav je krenuo za njom. Nije je sustigao, nije je video od mećave. Snijeg je zameo belečki kraj. Snijeg je u kolovozu zameo i Belecgrad pa se radovi više nikada nisu nastavili.

Belečki radnici sa sedmero sinova u spomen na majku Marije napravili su crkvu Majke Božje Snježne jer je u dan njezina nestanka u kolovozu belečki kraj zameo snijeg. Crkva je sazidana, a Belecgrad je do današnjih dana ostao nedovršen. Pitamo li seljane zašto je utvrda

Belecgrad ostala nedovršena, vjerojatno će tako odgovoriti. Pretpostavljaju i da je Kristova majka Marija nekada živjela u Belcu.

LJUBAV 86321,

6. razred